

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/332/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112205501
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7112205501.7

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti mal. H. G. Š., nar. XX.XX.XXXX a mal. N. Š., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, detí rodičov G. Š., nar. X.X.XXXX, bytom Č. XXX, právne zastúpenej Mgr. Marcelou Grancovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Kováčskej ul. č. 28, a Ing. H. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Q.. T. T. XXXX/X, K. - R., Č. N., t.č. D. XXX, K. - R., Č. N., v konaní o návrhu otca o návrat maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 11P 26/2012-960 zo dňa 26.10.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a matke uložil povinnosť nahradiť otcovi separátne trovy konania v sume 71,40 Eur z dôvodu odročenia pojednávania, ktoré je výsledkom náhody, ktorá sa matke prihodila a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V zákonom stanovenej lehote podala matka odvolanie proti výroku uznesenia, ktorým jej bola uložená povinnosť nahradiť otcovi separátne trovy konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a skutočnosti, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na ust. § 119 ods. 1 a 3 O.s.p. a uviedla, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že jej návrh na odročenie pojednávania neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav jej neumožňoval účasť na pojednávaní. Vzhľadom na absenciu takéhoto vyjadrenia nespĺnila zákonný predpoklad na odročenie pojednávania. Zastávala názor, že pokiaľ nespĺnila túto podmienku, boli preto splnené podmienky na to, aby súd konal a pojednával v jej neprítomnosti a v prítomnosti jej právnej zástupkyne. Nesúhlasila taktiež s výškou separátnych trov, nakoľko otec nemusel cestovať do X. deň vopred, a to vzhľadom na vzdialenosť medzi X. a K., ktorá je len 354 km. Táto vzdialenosť podľa jej názoru neodôvodňuje nevyhnutnosť ubytovania v X.. Zdôraznila, že ak by otec necestoval do X. deň vopred, bol by sa oboznámil s jej e- mailom a cestu do X. by neabsolvoval. Navrhla, aby súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. , pričom za dôvod hodný osobitného zreteľa považovala aj tú skutočnosť, že konanie sa neskončilo meritórnym rozhodnutím. Krajský súd v Košiciach totiž konanie zastavil po tom , čo musela odovzdať mal. deti otcovi na základe nezákonného rozhodnutia odvolacieho súdu. Zároveň musela vycestovať do Českej republiky a odovzdať mal. deti otcovi pod hrozbou odňatia mal. detí. Konanie o výkon rozhodnutia bolo taktiež vedené na základe nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bolo zrušené Najvyšším súdom SR.

Kolíznym opatrovníkom ani otec sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom

na včas podané odvolanie (§ 204 ods.1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Výrok uznesenia, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (ust. § 206 ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 147 ods. 1 O.s.p., účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Podľa citovaného ust. § 147 ods. 1 O.s.p. súd rozhoduje o separátnych trovách konania, ktoré vznikli zavinením alebo náhodou bez ohľadu na výsledok konania (úspechu vo veci). Uplatňuje sa tu tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie, podľa ktorej súd uloží povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniel ich vznik. Pod zavinením je pritom potrebné rozumieť porušenie procesných povinností, ktoré vyplývajú zo zákona alebo ktoré boli uložené súdom na základe zákona, v dôsledku čoho došlo k zmareniu úkonu. Zmarenie úkonu znamená situáciu, keď úkon nebolo možné vykonať kvôli zavineniu určitej osoby napríklad došlo k odročeniu pojednávania bez prejednanja veci, pretože sa nedostavil účastník konania, ktorého prítomnosť na pojednávaní bola potrebná.

V danom prípade bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 19.02.2013, pričom matka bola na uvedené pojednávanie riadne a včas predvolaná, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnila až podaním doručeným súdu dňa 18.02.2013 z dôvodu práceneschopnosti od 18.02.2013, čo aj preukázala potvrdením Sociálnej poisťovne a žiadala pojednávanie odročiť. Predmetné potvrdenie však ako konštatoval súd prvého stupňa, neobsahovalo vyjadrenie ošetrojúceho lekára matky, že zdravotný stav jej neumožňuje účasť na uvedenom pojednávaní. Podanie bolo doručené faxom a originál 19.2.2013 (v deň pojednávania). Z prednesu právnej zástupkyne matky na pojednávaní 19.2.2013 vyplýva, že túto skutočnosť otcovi detí oznámila dnešný deň. V dôsledku nepredloženia správy ošetrojúceho lekára matky podľa § 119 ods. 3 O.s.p. nemohol súd prvého stupňa vyhodnotiť, či sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania bez účasti matky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a navyše vzhľadom na predmet konania a dôvody zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu z 12.9.2012 č.k. 7CoP 266/2012-278 bola účasť matky na pojednávaní nevyhnutná. Odvolací súd preto zastáva rovnaký názor ako súd prvého stupňa, že k odročeniu pojednávania došlo zavinením matky maloletých detí, preto je povinná uhradiť otcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s cestou a účasťou na predmetnom pojednávaní. Odvolací súd v danom prípade nevidel žiaden dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak ako to navrhovala matka v podanom odvolaní, keďže podľa názoru odvolacieho súdu tu nie sú dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali uvedený postup. Ani skutočnosť, že konanie vo veci samej sa neskončilo meritórnym rozhodnutím súdu nemožno považovať za skutočnosť odôvodňujúcu nepriznanie separátnych trov konania otcovi. V tomto smere preto bola odvolacia námietka matky neopodstatnená. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku matky, že otec nemusel pricestovať do X. deň pred nariadeným pojednávaním a že vzdialenosť medzi X. a bydliskom otca nevyžadovala nevyhnutnosť ubytovania, odvolací súd uvádza že vzhľadom na čas nariadeného pojednávania (dňa 19.02.2013 o 09.30. hod.) nie je neobvyklé, že účastník, ktorého bydlisko je vzdialené od konajúceho súdu približne 360 km pricestuje na pojednávanie deň vopred a za účelom prenocovania si zabezpečí aj ubytovanie. Navyše odvolací súd je toho názoru, že náklady na ubytovanie, ktoré vznikli otcovi v sume 32 Eur nemožno považovať za neúčelné resp. nehospodárne.

Na základe uvedeného odvolací súd potvrdil uznesenie v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.